

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Kubů a přísedících Aleny Novákové a Ing. Vlastislava Klimeše, CSc., v hlavním líčení konaném dne **13. 10. 2022** v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaný

██████████ (rozený ██████████), narozen ██████████ v ██████████, invalidní důchodce, trvale bytem ██████████,

uznává se vinným, že

v blíže nezjištěné době nejméně od **června 2021** do konce **října 2021** ve ██████████ v bytě č. ██████████ ve ██████████ patře domu číslo ██████████ v ██████████ ulici v úmyslu uspokojit vlastní sexuální potřebu v přesněji nezjištěném počtu případů, nejméně desetkrát, nezletilé ██████████, narozené ██████████, přikazoval, aby za ním přišla do jeho bytu, vždy zamkl dveře, sám ji svlékl, položil na záda, osahával na prsou a přirození, po hýždích, ██████████ jí přirození, přikládal jí penis k přirození, obracel ji na břicho a penis přikládal k análnímu otvoru, nutil ji k masturbaci penisu, pořizoval na dva mobilní telefony fotografie jejího přirození i svého penisu, za tím účelem jí ██████████ přirození, fotografie ukládal do galerie telefonu, kde se nacházely až do zahájení trestního stíhání, nezletilá se počínání obžalovaného nebránila a pokaždé ho strpěla, neboť vzhledem ke svému věku, nezkušenosti a nevědomosti o pohlavních stycích mezi mužem a ženou nechápala smysl počínání obžalovaného, nedokázala ho správně vyhodnotit a účinně se bránit, přičemž obžalovaný poskytoval nezletilé vždy nějakou odměnu, a to drobnější mince, dvacetikoruny, padesátikoruny, papírovou stokorunu, dával jí RedBull a sladkosti a takového jednání se dopustil, ačkoliv věděl, že nezletilá je dítě mladší patnácti let,

tedy

jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti, uvedený čin spáchal jiným pohlavním stykem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let, přechovával a vyrobil fotografické pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

přechovávání a výrobu a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za užití ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku a ustanovení § 40 odst. 2 a § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyři) roky a 4 (čtyři) měsíce.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci,** a to mobilního telefonu zn. ule Fone Note 8P černé barvy IMEI 1 - [REDAKCE] a IMEI 2 – [REDAKCE] bez SIM karty.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 99 odst. 3, 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení sexuologické ve formě ambulantní.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá **povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE],** narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku **150.000 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15 % ročně za dobu od 15. 10. 2022 do zaplacení.**

Odůvodnění:

1. Obžalovaný v úvodu hlavního líčení po poučení předsedou senátu v souladu se svým písemným prohlášením dobrovolně a bez nátlaku prohlásil, že je vinen jednáním, popsáním v obžalobě Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích sp. zn. KZV 49/2021 a souhlasil s popisem skutku a právní kvalifikací tam uvedenými, čímž splnil všechny požadavky pro aplikaci § 206c trestního řádu.
2. V souladu s ustanovením § 206c odst. 3, 6 trestního řádu soud vzhledem k dosud shromážděným důkazům, které prohlášení viny obžalovaného jednoznačně podporují, a za souhlasu státní zástupkyně a zmocněnce poškozeného prohlášení viny obžalovaného přijal a dále neprováděl v tomto směru dokazování.
3. Po prohlášení viny obžalovaným bylo na místě rozhodovat o trestu, ochranných opatřeních a náhradě nemajetkové újmy, přičemž k této otázce vedl soud dokazování listinnými důkazy a znaleckými posudky označenými podrobně níže.

I. Zjištění podstatná pro ukládání trestů, ochranného léčení a stanovení nemajetkové újmy

4. Ve výše uvedeném skutkovém popisu jednání obžalovaného je podrobně rozvedeno, jakým způsobem obžalovaný jednal vůči nezletilé poškozené.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

5. Z hlediska motivu trestné činnosti **obžalovaný** ve své výpovědi uvedl, že si nedovede důvod svého počínání vysvětlit, nikdy za celý svůj život se ničeho podobného nedopustil. Svého jednání obžalovaný velice lituje, a pokud o něm přemýšlel zpětně, spojoval ho s účinky léků na [REDAKCE], které ovlivňují jeho myšlení a zdravotní stav zejména v ranních hodinách.
6. Ohledně osoby obžalovaného soud zjistil, že dle opisu z evidence přestupků (čl. 433 trestního spisu) nebyl dosud postihován pro spáchání přestupku.
7. Obžalovaný byl podle opisu z evidence rejstříku trestů (čl. 434 trestního spisu) v minulosti sedmkrát trestně postihován, a ve čtyřech případech nepodmíněným trestem odnětí svobody. Pět z těchto odsouzení však pochází z let 1975 až 1986 a zbývající dvě z let 1995 až 1997, proto je třeba mít tato odsouzení pro různorodou bagatelní trestnou činnost za zahlazená.
8. Znalec **doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc.** ve svém znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie (čl. 106-118 trestního spisu) k osobě obžalovaného zjistil, že jmenovaný v době, kdy se měl dopustit deliktu, trpěl chronickou neurologickou chorobou, [REDAKCE], kterou trpí stále a vyžaduje soustavné neurologické léčení a také se léčil ze závislosti na alkoholu. Toto onemocnění oslabuje sexuální funkce. Obžalovaný byl dle znalce v inkriminované době schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání. Ovládací schopnosti ve vztahu k jeho chování byly dle znalce v tuto dobu podstatně sniženy vlivem neurologického onemocnění. Obžalovaný nevykazuje strukturální sexuální deviaci typu heterosexuální pedofilie. Opětovné selhání nelze vyloučit, a proto znalec doporučil ochrannou léčbu sexuologickou v ambulantní formě.
9. Znalec **Mgr. Václav Šnorek** zpracoval znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie (čl. 123-126 trestního spisu). Z psychologického hlediska zjistil u obžalovaného přítomnost poruchy osobnosti, dále druhotné snížení některých kognitivních funkcí, patrně jako důsledek [REDAKCE] a nadužívání alkoholu. Je plně schopen si pamatovat události, které prožil. Motivace jednání obžalovaného vychází z poruchy osobnosti, která zahrnuje zejména rysy impulzivní a disociální. Obžalovaný si byl vědom protiprávnosti svého jednání a nezdržel se uspokojení svých potřeb. Příčiny inkriminovaného jednání znalec spatřuje v rovině osobnostní, nikoliv chorobné. Obžalovaný si je vědom závažnosti svého jednání, kterého lituje. Pro resocializaci platí, že záleží na vývoji zdravotního stavu. Pokud psychický stav zůstane na současné úrovni, je jeho prognóza spíše příznivá.
10. Při domovní prohlídce v bytě obžalovaného nebyl zajištěn mobilní telefon, který byl předmětem návrhu státní zástupkyně na propadnutí věci (srov. protokol o domovní prohlídce včetně fotodokumentace na čl. 87-119 trestního spisu). Mobilní telefon zn. ule Fone Note 8P černé barvy IMEI 1 - [REDAKCE] a IMEI 2 - [REDAKCE] bez SIM karty patřící obžalovanému však policejnímu orgánu vydala svědkyně [REDAKCE] (srov. protokol o vydání věci – mobilního telefonu na čl. 120 trestního spisu). Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (čl. 228-229 trestního spisu) byl přezkoumán obsah výše citovaného telefonu, a soud z tohoto vyjádření ve spojení s úředním záznamem včetně příloh (čl. 233-237 trestního spisu) vyhodnocujícím obsah telefonu zjistil, že tento telefon obsahoval mj. i 17 obrazových souborů a fotografií vykazující známky dětské pornografie. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání fotografií a fotografické techniky včetně příloh (čl. 243-248 trestního spisu) pak soud zjistil, že inkriminované fotografie poškozené byly pořizovány v bytě obžalovaného, neboť porovnáním reliéfů letokruhů a parketových spár podlahy ze zajištěné fotografie IMG 20210826- 132017 352 zjištěna vzájemná shoda podlahové krytiny na úrovni individuální identifikace. Porovnáním boků postele a deky na posteli mezi fotografií IMG 2021086 132017 352 a kontrolní fotografií byla zjištěna druhová shoda, kdy se shoduje postranice postele složená ze dvou částí a tmavohnědá barva dřeva a dále se shoduje deka v tmavohnědé barvě, struktura tkaniny a lem deky. Dalším porovnáním deky byla zjištěna druhová shoda deky, kdy se shoduje v barvě, struktuře tkaniny a záhybu při stlání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

11. Z listinných důkazů (*zpráva o poměrech nezletilé [redacted] na čl. 417-418 trestního spisu, zpráva ZŠ [redacted] na čl. 422-423 trestního spisu, lékařská zpráva [redacted] na čl. 426 trestního spisu a zpráva lékaře pro děti a dorost na čl. 429 trestního spisu*), soud zjistil aktuální poměry poškozené nezletilé v době spáchání trestného činu.
12. Nezletilou poškozenou dále vyšetřil příbráný znalec z oboru zdravotnictví odvětví psychologie dětí, mládeže a dospělých **PhDr. Libor Pytel** (*čl. 323-333 trestního spisu*). Znalec v odpovědích na položené otázky mimo jiné uvedl, že neshledal znak, který by mohl být hodnocen jako odezva na psychickou újmu a nebyla prokázána přítomnost traumat v prožívání.

II. Obhajoba obžalovaného

13. Svoji obhajobu obžalovaný za situace, kdy svou vinu prohlásil a prakticky i doznal a litoval svého jednání, založil primárně na zdůraznění okolností rozhodných pro ukládání trestu a ochranných opatření.
14. V tomto směru poukázal na řádný život obžalovaného vedený po zahlazení předchozích odsouzení, upřímnou lítost nad svým jednáním, kterého ho také vedlo k prohlášení viny a na závěry znaleckého zkoumání osoby obžalovaného, zejména na podstatné snížení ovládací schopnosti. Obžalovaný v souvislosti se svou chorobou deklaroval i připravenost podstoupit ochranné léčení i v ústavní formě. Z těchto důvodů by dle obhajoby trest v jeho případě měl akcentovat spíše výchovný než postihující dopad, a obhajoba proto navrhla za využití ustanovení § 58 trestního zákoníku ukládání trestu odnětí svobody pod dolní hranicí sazby stanovené zákonem tak, aby výkon trestu mohl být obžalovanému podmíněně odložen na zkušební dobu.
15. S takto vymezenou obhajobou se pak soud vyrovnává v příslušných pasážích rozsudku.

III. Druh a výměra trestu

16. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku při posouzení existence polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícím závěrům.
17. Za zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v rozmezí 5 až 12 let. Za přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v rozmezí 6 měsíců až 3 léta, a dále i tresty zákaz činnosti nebo propadnutí věci. V daném případě bylo vzhledem ke spáchání dvou trestných činů namísto ukládat obžalovanému trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Rozhodující trestní sazbou pak je trest odnětí svobody v rozmezí 5 až 12 let za zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku.
18. Povaha a závažnost trestných činů jsou dány již samotným charakterem trestné činnosti, jelikož obžalovaný se dopustil typově nejzávažnější trestné činnosti směřující proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti.
19. Z hlediska **povahy a závažnosti daných trestných činů** vzal soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku v úvahu ve výroku podrobně popsání skutková zjištění, z nichž pro účely uvažování o potrestání obžalovaného považuje za potřebné zdůraznit zejména následující okolnosti. Chráněné zájmy, kterými jsou v daném případě u trestného činu znásilnění zájem na ochraně lidské důstojnosti v sexuální oblasti a u trestného činu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií zájem společnosti na ochraně mravního vývoje dětí a ochraně před jejich sexuálním zneužíváním, byly jednáním obžalovaného zasaženy podstatnou měrou, neboť se jednalo o opakované a poměrně invazivní útoky. Následky daných trestných činů tak soud hodnotí jako středně závažné, jelikož nelze jeho útok proti nezletilé dívce, a to ve formě pořizování pornografických fotografií, nijak zlehčovat, ačkoli nebylo prokázáno, že by jednání obžalovaného

pro ní v tuto chvíli mělo vážnější následky. Z hlediska způsobu provedení trestného činu a okolností, za nichž byl spáchán, je podstatné, že se jedná o trestné činy dokonané a trvající delší dobu, což lze hodnotit v jeho neprospěch podle ustanovení § 42 písm. m) trestního zákoníku. Rovněž lze v neprospěch obžalovaného hodnotit formu zavinění, tedy právě to, že jednal ve vztahu k oběma trestným činům v přímém úmyslu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Ve vztahu k osobě pachatele (myšleny okolnosti rozhodné pro spáchání trestného činu v daném čase) je však v souladu se závěrečným návrhem státní zástupkyně nakonec v jeho prospěch třeba hodnotit veškerá výše uvedená zjištění i v tom směru, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil pod vlivem své chronické neurologické choroby, [REDAKCE], v jejímž důsledku jednal za podstatného snížení ovládacích schopností, tedy jako zmenšeně přičetný ve smyslu ustanovení § 27 trestního zákoníku.

20. Dále soud zvažoval ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku další **okolnosti na straně obžalovaného** a dospěl k následujícím závěrům. Z hlediska osobních, rodinných, majetkových a jiných poměrů je podstatné, že obžalovaný žil v posledních letech stabilizovaně a vyhýbal se páčání trestné činnosti. Jeho majetková situace je daná přiznaným invalidním důchodem, který zajišťuje jeho živobytí. Jeho dosavadní způsob života lze vzhledem ke zmiňovanému zahlazení předchozích odsouzení považovat v zásadě za řádný, což lze považovat za polehčující okolnost ve smyslu ustanovení § 41 písm. p) trestního zákoníku. Z hlediska možností jeho nápravy pak je třeba zdůraznit excesivní charakter jeho současného provinění. Soud proto nepochybuje o tom, že obžalovaný je aktuálně motivován, k tomu, aby se v budoucnu vyloučil jakékoli trestné činnosti, a jak se však vyjádřili oba znalci je k tomu i v podstatě kompetentní. Taková zjištění soud v této věci vnímá jako důvod k uložení výrazně mírnějšího trestu. Prezentovaný postoj k trestnému činu v trestním řízení obžalovanému rovněž polehčuje, ale nikoli výrazně. Obžalovaný totiž sice napomáhal v objasňování trestné činnosti před soudem ve smyslu ustanovení § 41 odst. m) trestního zákoníku tím, že prohlásil svou vinu, ale učinil tak za situace, kdy původně svou vinu popřel, a teprve po té, co byla relativně složitým vyšetřováním bezpečně prokázána. Proto bylo možné jeho prohlášení viny přisoudit toliko nepatrnou váhu v celkové úvaze o trestu. Obžalovanému rovněž ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) trestního zákoníku polehčuje upřímná lítost nad svým jednáním, kterou písemně vyjádřil ve svém podání. Celkově tedy byla veškerá zjištění k osobě obžalovaného třeba hodnotit výrazně v jeho prospěch.
21. Pokud jde o **další kontextová zjištění dané trestné činnosti**, nezjistil již soud ve smyslu ustanovení § 38 odst. 3 trestního zákoníku a § 39 odst. 3 a 4 trestního zákoníku žádná další zjištění, která by na uložení trestu měla mít výraznější vliv vyjma toho, že obžalovanému přitěžuje to, že spáchal více trestných činů ve smyslu ustanovení § 42 písm. n) trestního zákoníku, což bylo zároveň u jeho osoby důvodem pro ukládání úhrnného trestu.
22. Soud na základě shora uvedených zjištění zvažoval, jaký **druh trestu** obžalovanému uložit. V daném případě je jednoznačně na místě ukládat trest represivního charakteru, ostatně sama zákonná sazba jiný druh trestu jako samostatný ani nepřipouští a soud neshledal důvodu pro úvahy o uložení jiného druhu trestu i za situace, kdy využil mimořádné snížení trestu. Vzhledem k typové závažnosti trestné činnosti a povaze a závažnosti konkrétních spáchaných trestných činů je jednoznačně zapotřebí uložit obžalovanému výrazně citelný trest v podobě nepodmíněného trestu odnětí svobody. Trest je pak ukládán za trestné činy naplňující znaky kvalifikovaných skutkových podstat daného zločinu. K nim patří zejména zjištění ke spáchání trestného činu vůči dítěti mladšímu patnácti let jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a druhého trestného činu způsob opatření dětského pornografického díla. Proto jsou také výše akcentována zejména zjištění, která se neprojevila již v právní kvalifikaci jednání obžalovaného, ale v zásadě toliko při úvahách o výměře trestu.
23. Pro určení výchozího bodu svých úvah o přiměřené výměře trestu ukládaného obžalovanému volil soud srovnání trestů ukládaných za sexuálně násilnou trestnou činnost, díky němuž zjistil, že v letech 2016 – 2020 bylo za obdobnou trestnou činnost (§ 185 odst. 3 trestního zákoníku), která

byla v souběhu s jiným trestným činem, postihováno 97 pachatelů, kteří dosud nebyli trestáni. Nepodmíněným trestem odnětí svobody přitom pachatelé trestné činnosti daných parametrů byli trestáni v 52 % (50 z nich), zatímco v 40 % případů (39 z nich) byl pachateli ukládán podmíněný trest odnětí svobody (v rozmezí od 1 do 3 let), v dalších 7 % (7 případů) pak byl ukládán podmíněný trest odnětí svobody s dohledem, v jediném případě pak došlo k upuštění od potrestání, což v daném počtu představuje zbývající 1 %. V rámci skupiny nepodmíněných trestů odnětí svobody pak byl nejčastěji (8 případů, tedy 16 % uložených nepodmíněných trestů) vyměřován trest odnětí svobody šest let, tedy těsně pod jednou šestinou sazby, přičemž mezi spodní hranicí sazby a jednou šestinou bylo trest ukládán ještě v dalších 16 % uložených nepodmíněných trestů (rovněž 8 případů). V 10 případech (tedy v 20 % všech případů shora uvedených parametrů) přitom soudy pachatelům trestné činnosti obdobných parametrů ukládaly snížený trest odnětí svobody v rozmezí 2 – 4 roky. Z hlediska výměry je tedy patrné, že celkem v 58 % případů s obdobnými základními parametry jako je projednávaná trestná činnost soudy ukládaly tresty do 4 let. V dalších 16 % případů pak trest byl vyměřen do jedné šestiny zákonné trestní sazby. Tento krátký přehled jasně naznačuje, že v případech srovnatelných základních parametrů není zákonná trestní sazba v drtivé většině případů nějak výrazněji využívána.

24. Dále soud srovnával i tresty ukládané za pornografickou trestnou činnost a zjistil, že v letech 2016 – 2020 bylo za obdobnou trestnou činnost (§ 192 odst. 3 trestního zákoníku), která byla v souběhu s jiným trestným činem, postihováno 82 pachatelů, kteří dosud nebyli trestáni. Nepodmíněným trestem odnětí svobody přitom pachatelé trestné činnosti daných parametrů nebyli vůbec trestáni. Naprosto dominantním trestem za obdobnou trestnou činnost byl trest odnětí svobody s podmíněným odkladem na zkušební dobu, který byl ukládán jako hlavní trest v 83 % případů (68 z nich), minoritně pak byl ukládán jako hlavní trest peněžité trest (6 % případů) či trest obecně prospěšných prací (5 % případů) a propadnutí věci (1 % případů), ve zbytku případů rozhodl soud o upuštění o potrestání (5 %). V rámci skupiny podmíněných trestů odnětí svobody pak byl nejčastěji vyměřován trest odnětí svobody šest až dvanáct měsíců se zkušební dobou dvanáct až třicet šest měsíců.
25. Na základě shora rozvedeného by původní úvahy soudu o výměře trestu odnětí svobody bez dalšího směřovaly maximálně na dolní hranici zákonné trestní sazby, tedy zhruba v intencích původního návrhu státní zástupkyně v obžalobě. Ovšem za situace, kdy soud zjistil výše uvedené polehčující okolnosti k osobě obžalovaného, především to, že jednal ve zmenšené přičetnosti, a podpůrně i to, že prohlásil svou vinu, shledal soud poměrně rozsáhlý prostor pro ukládání trestu odnětí svobody, který bude ve své výměře pro mimořádné snížení trestu výrazně shovívavější. To vše ovšem jen za předpokladu doplnění tohoto druhu ochrannými léčení ve smyslu ustanovení § 40 odst. 2 trestního zákoníku, které budou akcentovat právě tento druh působení na obžalovaného.
26. Z těchto všech důvodů soud nakonec obžalovanému soud vyměřil trest ve výměře 4 roky a 4 měsíce, tedy za použití ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku trest mimořádně snížený. Zohlednit bylo pak v souladu s argumentací obhajoby v jeho případě rovněž konsekvence současně ukládaného ochranného léčení sexuologického v ambulantní formě, které má největší pravděpodobnost pozitivního ovlivnění obžalovaného do budoucna. Ze všech těchto důvodů měl soud za přiměřené, aby i při ukládání úhrnného trestu za dva trestné činy užití mimořádného snížení trestu odnětí svobody trest odnětí svobody u tohoto obžalovaného snížilo navrhanou výměru trestu odnětí svobody oproti návrhu státní zástupkyně o osm měsíců.
27. V souladu s ustanovením § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložil soud obžalovanému dále i trest propadnutí výše uvedené věci, neboť se jedná o věc, již bylo užito ke spáchání trestného činu, a zároveň bylo prokázáno vlastnictví této věci obžalovaným.
28. Na kombinaci takovýchto trestů je se shora uvedených důvodů možno nahlížet jako na dostačující a přiměřenou.

IV. Ochranná opatření

29. Vedle výše popsaného trestu soud uložil obžalovanému také ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě. Důvodem k uložení tohoto ochranného opatření je především znalecky prokázaný fakt, že obžalovaný trpí chorobnou neurologickou poruchou, která měla vliv na jeho jednání. Ze závěrů znalce sexuologa je nepochybné, že bez účinného sexuologického léčení, byť v ambulantní formě, bude resocializace obžalovaného ztížena a riziko opakování jeho jednání i po výkonu trestu odnětí svobody by se tím zvyšovalo. Dle názoru soudu z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že obžalovaný je osobou, která projednávaný zločin spáchala ve stavu vyvolaném duševní poruchou a její pobyt na svobodě je nebezpečný. Soud je tak přesvědčen, že zcela nezbytným doplněním uloženého trestu je i ochranné léčení, které poskytne obžalovanému možnost vyrovnat se svou chorobou sexuální nezralostí a pokud vyvine dostatečné úsilí i do budoucna změnit vzorce svého jednání především ve vztahu k realizaci své sexuality. Ambulantní formu této léčby měl soud s přihlédnutím k závěrům znalce v danou chvíli jednoznačně za dostačující, a to i v souvislosti se zároveň ukládaným trestem odnětí svobody.

V. Nároky poškozeného

30. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila prostřednictvím svého zmocněnce poškozená nezletilá [redacted] se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 150.000 Kč (č. l. 459-460 trestního spisu). Nárok byl odůvodněn kromě odkazů na relevantní ustanovení právních předpisů a judikaturu i konkrétním a popisem duševní újmy, jež poškozené vznikla v důsledku toho, že byla vystavena sexuálně motivovanému jednání obžalovaného. Zejména pak byla poukázáno na skutečnost, že poškozená se stala obětí zásahu do jejích přirozených práv na ochranu její svobody a práva na suverénní rozhodování se o vlastním sexuálním životě. Dále jsou v návrhu podrobně popsány závažnost vzniklé újmy a okolnosti, za kterých došlo k porušení přirozených práv poškozené. Nezletilá se stala obětí trestného činu ve věku osmi let, kdy jednání obžalovaného plně vnímala, bylo pro ni stresující a nepříjemné, ačkoli nemohla jednání obžalovaného pochopit zcela, vyhodnotit jej, natož se mu bránit. Útokem obžalovaného pak byla poškozená vystavena opakovaně, nejednalo se o jednorázový útok proti fyzické a duševní integritě poškozené, ale o závažné kriminální jednání obžalovaného, které se během pěti měsíců opakovalo nejméně desetkrát. Sama nezletilá přitom nijak nepřispěla k jednání obžalovaného. Obžalovaný si o svém sexuálně motivovaném jednání pořizoval fotografické záznamy bezprostředně zachycující tělo nezletilé, které jsou součástí trestního spisu, a mimo to je poškozená vystavena riziku, že by se tyto fotografie mohly dostat do sféry cizích osob. Jednání obžalovaného vůči poškozené je stigmatizující záležitosti v okolí nezletilé, a může sekundárně zasahovat do jejího dalšího životního komfortu. Kromě primární újmy způsobené stíhaným jednáním obžalovaného pak byla poškozená vystavena i nežádoucí sekundární viktimizaci v podobě výslechu na policii a účasti na znaleckém zkoumání. Konečně je pak poukázáno na dosavadní absenci zadostiučinění vůči poškozené, neboť obžalovaný se ke svému jednání nepřiznal. V rámci uplatněného nároku pak bylo zohledněno i to, že forma a výše přiměřeného zadostiučinění by měla sledovat nejen účel nápravný a vyrovnávací, ale i individuálně odrazující a preventivně sankční. S ohledem na uvedené okolnosti případu měla poškozená za odpovídající nahradit jí způsobené duševní útrapy výše uvedenou částkou se zákonným úrokem z prodlení od 15. 10. 2022 do zaplacení.
31. Povahu a intenzitu zásahu do osobnostních práv objasňuje samotný skutkový popis jednání obžalovaného. Vzhledem k výše uvedeným závěrům je patrné, že i z pohledu poškozené nezletilé se jednalo o dlouhodobé útoky vyšší intenzity. Žádné ze zjištění dle znaleckého posudku ovšem nenaznačují, že by protrpěné duševní útrapy s útokem spojené měly nějak výrazněji negativně ovlivnit budoucí vývoj osobnosti poškozené.

32. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.
33. Podle § 1968 občanského zákoníku dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, je v prodlení. Podle § 1970 občanského zákoníku po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel požadovat zaplacení úroku z prodlení. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujedná-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená. Podle § 1806 občanského zákoníku lze úroky z úroků lze požadovat, bylo-li to ujednáno. Jedná-li se o pohledávku z protiprávního činu, lze úroky z úroků požadovat ode dne, kdy byla pohledávka uplatněna u soudu.
34. V daném trestním řízení byla nepochybně zjištěna nejen vina obžalovaného jednáním popsaným výroku rozsudku, ale rovněž rozsah dopadů, které toto jednání mělo na poškozenou. Nelze totiž přehlédnout, že jednání obžalovaného je nejen trestněprávně postižitelným, ale současně zasáhlo do přirozených práv poškozené. Ostatně trestná činnost zasahující do svobody rozhodování v sexuální oblasti zpravidla výrazným způsobem zasahuje do dalšího života oběti, neboť ta nezřídka nese následky takového jednání po velmi dlouhou, výrazným způsobem ji zasahuje zejména v oblasti navazování vztahů, a to nejen partnerských. Ve vztahu k výše uvedenému tak nelze pochybovat nejen o vzniku újmy, ale ani o příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a vznikem této újmy, ta je koneckonců nesporně doložena právě tím, že soud uznal obžalovaného vinným zločinem znásilnění a přečinem výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií.
35. K uplatněnému nároku na náhradu nemajetkové újmy soud konstatuje jak výše uvedeno, že v tomto případě lze zcela souhlasit s uplatněným nárokem poškozené. Z výše uvedeného je totiž naprosto zřejmé, že osobní sféra poškozené byla v jejím útlém věku narušena jednáním obžalovaného relativně vyšší závažnosti a opakovaně právě tím způsobem, který je podrobně popsán v odůvodnění uplatnění tohoto nároku poškozenou. Soud má proto v tuto chvíli za naprosto samozřejmé, že dlouhodobé jednání obžalovaného, kterému nedokázala poškozená i pro svůj nízký věk čelit, mělo na poškozenou poměrně závažný dopad. Z těchto důvodů je na místě poškozenou odškodnit za utrpenou nemajetkovou újmu výše popsanými duševními útrapami, neboť uložení trestu obžalovanému, byť je bezesporu významnou součástí nápravy závadového stavu, jej nemůže zcela napravit, a to tím spíše za situace, kdy poškozená tuto rovinu nápravy nemůže ještě zcela vnímat. Soud proto uplatněnému nároku poškozené zcela vyhověl a přiznal náhradu nemajetkové újmy ve výši 150.000 Kč. Takové odškodnění dle soudu plně odpovídá poškozeným popisovaným dopadům, jakkoli si soud uvědomuje, že s ohledem na podstatu trestné činnosti je majetková kompenzace jen stěží schopná následky žalovaného jednání vyvážit. Zároveň se jedná o náhradu, jejíž uhrazení je přes nemajetnost obžalovaného jednoznačně v jeho možnostech.
36. Dále soud uvádí, že za plně akceptovatelný má také nárok poškozené na úroky z prodlení z takto přiznané částky. Soud tento nárok v zákonné výši přiznal v souladu s návrhem poškozeného od druhého dne následujícího po dni rozhodnutí ve věci, když obžalovaný měl možnost seznámit se návrhem první den hlavního líčení (13. 10. 2022), den následující mohl ještě nárok včas uhradit, a teprve ode dne 15. 10. 2022 se může nacházet v prodlení. S ohledem na to měl soud za důvodný návrh poškozené také v této části v celém rozsahu.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Pospíšilová

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích k Vrchnímu soudu v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

České Budějovice 13. října 2022

Mgr. Ondřej Kubů, v. r.
předseda senátu